

ønske denne Ordning indført, saa er der ikke her i Salen nogen, der ved, hvor de ville hen. Den ærede Minister ved ikke, hvor han vil hen. Han ved, at der her i Landet er en levende Ubillie mod de Forhold, som finde Sted med Hensyn til den offentlige Prostitution, og han har sit Sundhedskollegium, sine Læger og Autoriteter at henvende sig til og raadføre sig med, men til Trods for dette sidder det ærede Minister Aar efter Aar og ved ikke, hvor han vil hen. Han kan kritisere os, naar vi anvise en Vej, og finde Grunde imod den, Grunde af den Bestaafenhed, som jeg har omtalt. De have mere Overdrivelses Karakter end Karakter af at være virkelige Grunde. Den ærede Minister ved ikke, hvor han vil hen, og han anker over os, fordi vi foreslaa en Ordning, som efter vor Mening er en Ordning, der kan bruges. Derom er der for Resten ingen Tvivl. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtres ved heller ikke, hvor han vil hen. Han ved ikke, hvad han vil foreslaa. Han stillede et Forslag til 2den Behandling og anbefalede at give Loven en Stikkelse, om hvilken han selv udtalte, at han ikke vidste, hvad det vilde føre til, men han troede nok, at bag efter var det nødvendigt, at den ærede Justitsminister lagde sit Hoved i Blod for at supplere det, han vilde. Han ved altsaa ikke, hvad han vil. Hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgtres (Wagner) vil, ved jeg ærlig talt ikke, ud over det, at han vil drive Søjer med det hele.

Jeg skal saa med et Par Ord omtale de stillede Endringsforslag. Men først maa jeg væрге mig imod den Mening, at de Forslag, som her foreligger, ere stillede som en Demonstration fra min Side. Nej langt fra! Det er Endringsforslag, som jeg anmoder det ærede Ting om at vedtage, fordi vi ville af med den offentlige Prostitution. Vi, der ville dette, have ikke anden Vej at gaa, efter at vi have forkastet den Vej, som det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtres anviste ved 2den Behandling. De.

Landet end prostituerede Fruentimmere, der er mange flere, der drive Betleri end den Forretning, som vi her omtale. Men endda gik den daværende Justitsminister med til at sætte Straf for Betleri, endog en overordentlig høj Straf. — Jeg skal nu sige et Par Ord om Endringsforslagene og særlig om det Udtryk, vi bruge: Næringsvej. Hvad er Meningen med dette? Den ærede Justitsminister kunde ikke finde ud af, hvad der er Meningen med Ordet Næringsvej; det er det samme som ved 2den Behandling, hvor den ærede Minister ikke kunde finde ud af, hvad der mentes med at „regulere“. I enhver Ordbog staar, at „at regulere“ betyder det samme som at ordne; den ærede Justitsminister vilde absolut have, at det skulde være det samme som at kontrollere. Nu er det ogsaa Spørgsmaalet, om „Næringsvej“ betyder det samme som Erhverv, eller det ikke betyder det samme som Erhverv. For saa vidt det betød det samme som Erhverv, antager jeg, at ærede Medlemmer kunne gaa ud fra, at vi ikke havde stillet Forslag om at forandre det ... (Justitsministeren: Ordføreren sagde jo, at det var det samme). Nej, det sagde Ordføreren ikke. (Stemmer: Jo, jo.) Han mente, at det i Praksis vilde være det samme, men det er noget, jeg ikke ved; for jeg ved ikke, hvad den nuværende Praksis er; men hvad jeg ved er, at Ordet „Næringsvej“ er temmelig godt i Overensstemmelse med Motiverne til § 180 i Straffeloven. Motiverne til Straffelovens § 180 gaa nemlig ikke ud paa, at det skal være den enkelte Utugthandling, der skal straffes; men Motiverne bruge netop det Udtryk, at vedkommende ikke kan straffes, med mindre hun er advaret om at ophøre med sliq Næringsvej og desuagtet vedbliver dermed uden at have underkastet sig Polititilsyn o. s. v. Hvordan Politiet ser paa Straffelovens § 180, og hvordan Domstolene se paa den, ved jeg ikke, og det interesserer mig ogsaa mindre at vide det; derimod ved jeg, hvordan Domstolene komme til at se paa den. hvis